

PEDERSBORG-BROMME
EN DEL AF FOLKEKIRKEN

Første søndag efter trinitatis

(Trinitatistiden følger efter de store kirkeårsfester jul, påske og pinse. I trinitatistiden er der især fokus på Jesu undervisning)

Søndagshilsen fra Pedersborg og Bromme kirker

En bøn:

Jesus hjælp mig med at få de penge, som jeg har ret til?

”En i skaren sagde til Jesus: »Mester, sig til min bror, at han skal skifte arven med mig.« Men han svarede: »Menneske, hvem har sat mig til at dømme eller skifte mellem jer?« Og han sagde til dem: »Se jer for og vær på vagt over for al griskhed, for et menneskes liv afhænger ikke af, hvad det ejer, selv om det har overflod.« Og han fortalte dem en lignelse: »Der var en rig mand, hvis mark havde givet godt. Han tænkte ved sig selv: Hvad skal jeg gøre? For jeg har ikke plads til min høst. Så sagde han: Sådan vil jeg gøre: Jeg river mine lader ned og bygger nogle, som er større, og dér vil jeg samle alt mit korn og alt mit gods. Og jeg vil sige til mig selv: Så, min ven, du har meget gods liggende, nok til mange år. Slå dig til ro, spis, drik og vær glad! Men Gud sagde til ham: Din tåbe, i nat kræves dit liv af dig. Hvem skal så have alt det, du har samlet? Sådan går det den, der samler sig skatte, men ikke er rig hos Gud.«

Læsning fra Lukasevangeliet kapitel 12, vers 13-21

Jesu svar:

Ja, de penge er til bekymring for fattig og for rig

Jeg kan ikke fortælle, hvor i Bibelen man finder ovenstående formulering. Ordret stammer citatet nemlig ikke fra Jesus, men fra Pengegaloppen. Ældre læsere vil måske huske sangen fra Giro 413. Jeg mindes, hvordan det kunne gyse i en lille dreng, når radioen på en fredelig søndag spillede teksten om manden, der var så optaget af sine penge, at han både glemte at spise og drikke.

"Og gubben sad med lystent grin
og kigged' på sit pengeskrin:
kroner 1, kroner 2, kroner 3, kroner 4,
kroner 5, kroner 6, kroner 7, kroner 8,
kroner 9. Han sad på vagt og spring
og sansed ingen andre ting.
Og han talte igen og igen og igen og så sig sky omkring.

Han talte lige til næste dag
og døde af et hjerteslag,
for der mangled' en krone, der lå i en hat,
hvor han selv havde lagt den forrige nat."

Og så kom omkvædet: "Ja, de penge, ja, de penge er til bekymring for fattig og for rig."

Der er store ligheder mellem hovedpersonen i Jesu lignelse og gubben i sangen. Først og fremmest smuldrer deres liv bort, mens hele deres opmærksomhed er fokuseret på at passe på den voksende formue.

Hverken lignelse eller sang handler om de fattige. Alligevel henviser sangens omkvæd som en selvfølge til de fattiges pengeproblemer. Og de sultne og hjemløse er konstant en del af Jesu opmærksomhed. For Jesus idylliserer ikke et liv uden penge. De fattiges bekymringer om "de penge" er reel for Jesus. Hvordan skal der være overskud til et liv med Gud og næsten, når man konstant er optaget af tanken om, hvor det næste måltid skal komme fra? Pengene kan være til bekymring for både rig og fattig. Derfor er Jesu løsning da også en befrielse for begge parter. Vi skal dele med hinanden, så både den rige bonde med fyldte lader og tiggeren kan få et liv inden døden.